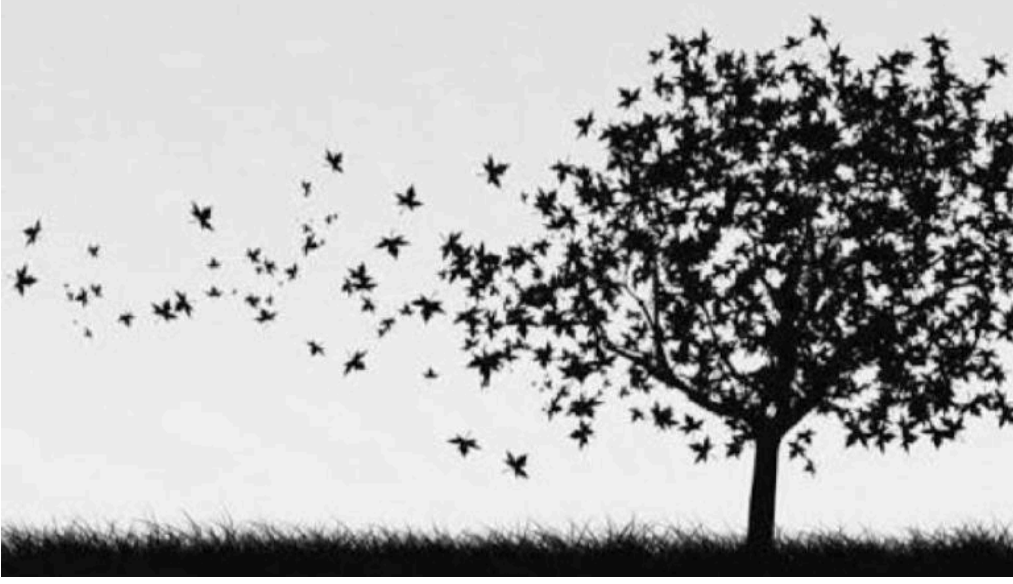

Tek Müsebbibi Bil ki Sen Değilsin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Aralık 2022

Metruk hecelerden örülesi bir lahit hele ki hüznün ise yüreğin harcı ve boydan boya serildiğim göğün maviden mintanı içimde esen y/el gibi devasa bir rahmeti tek nefeste içime çektğim elbet bakiyesi ömrün nasıl ki hüznündür bütçe açığı hazan yüklü matem de esintisinde bir ileri bir geri sürüklenen yüreğin ani çırpınıyla sözcüklere v/edası...

Düşler, diyorum sevgili: düşler
Düşülmez bir aşkın ikircikli coğrafyasında asılı kaldım
Matemin örtüsüne sokuldum
Ne de olsa aşkı makberim
Ve ölüm kusan bakışlar
Havarisi yalnızlığın gökte saklı bir kuş gibi
Münferit acılarım, kaygılarım

İlahi d/okunuşun rüzgârına teslim olmuşluğum
Nasıl da yürek burkar
Bir disiplin ki bu hüznün
Defansı olmayan bir yemin gibi üstüme geçirdiğim
Hulasası acıların
Hünkârımdır rahmet yüklü bulutların
Birine dahi sokulmaktır tek emelim
Yokluğuma karışan isyan
Ve aralıksız tövbe ettiğim Rabbime...

Kayıtsız koşulsuz süründüğüm şu dehliz
Kimine göre mizacım alabildiğine pervasız...
Ah, sevgili duymalıydın sen bir de demediklerimi
Nasıl ki konduğum senin yüreğinde beni davet eden pervaz
İndim ve mabedim bir de irkildiğim
Sokulgan değil işte mizacım
Çünkü ben ölümüne sevdalı ve yaralıyım
Metruk bir hanede saklı berduş misali
Yola düşen seferisi sözcüklerin
Baş koyduğum kadar umuda baş edemediğim ne çok münafık
Elbet hakkından gelecektir Rabbim.

Kıyasıya verdiğim mücadele
Güç bela sevenlerden olmadım hem
Gücüme gitse de gülüp geçen
Hangi fasılsa bir düşten ibaretmiş yaşam
Sevdiğim kadar yüksünmediğim
Yandığım kadar yakardığım kadere
İnhisarında geçen zamanın tutuşan kabrinde

Semadan yere uzanan el gibi
Yerden yükselen yel gibi
Yâd edilesi mazinin hüzne verdiği selam gibi
Yarenim ki kalem
Yandığım kadar yakardığım felek
Bir mizansense yaşam
Bir de miadı dolmuşken azar azar
İçlendiğim kadar içerlediğim
Bir mevzuymuş ki sevmek
Yaşaran göğün yeşillenen doğanın
Eklem yerlerinde acılar biriken yazdığım binlerce şiirin
Tek müsebbibi bil ki sen değilsin

Endamlı bir ölüm dilerken
Evhamla severken
Efkârı yitik bir figandan kopup serildiğim
Şu melun mahzun bakışımla kopup da geldiğim
Dünümden de farkı yokken anımın ve yarınlarımın...